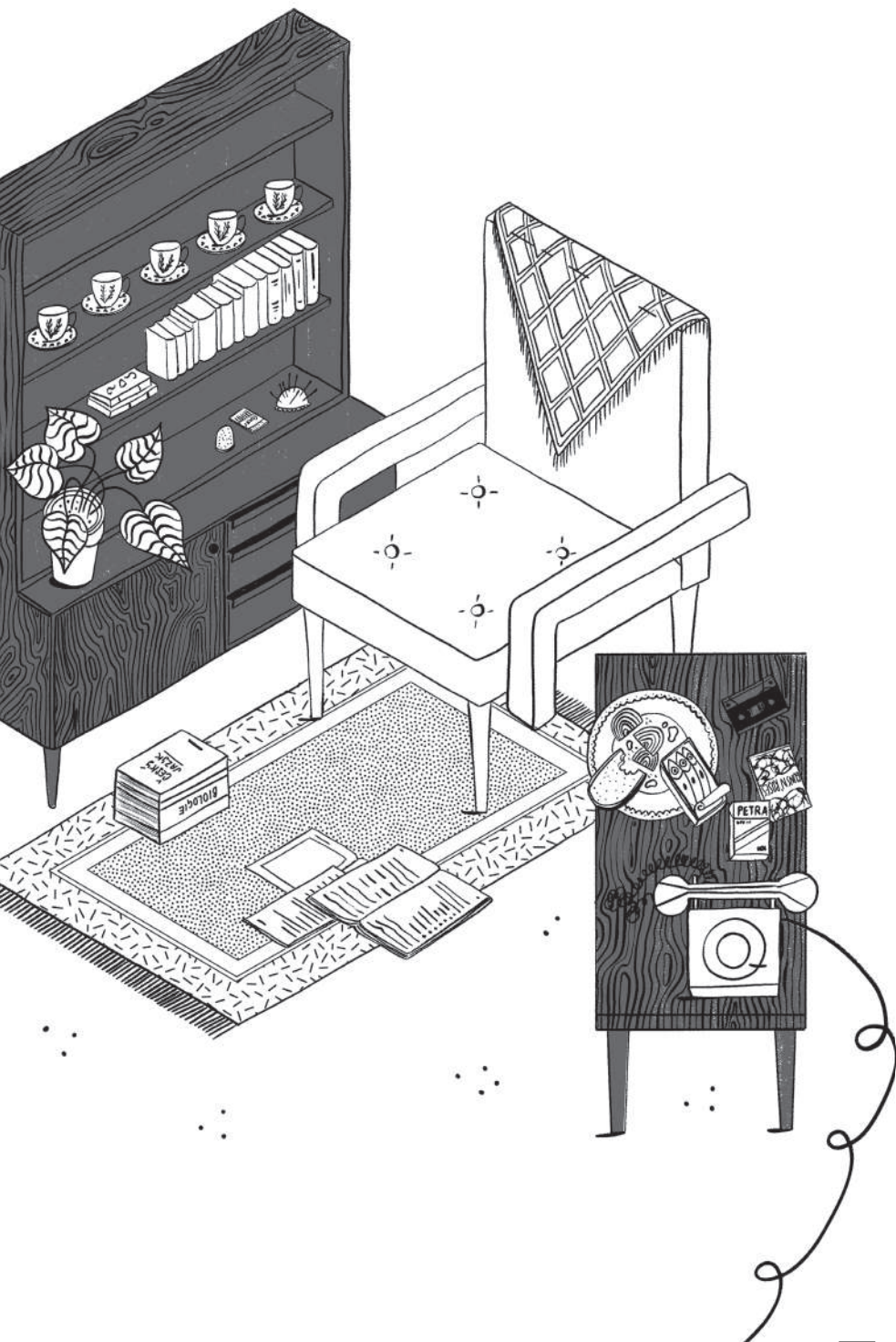

Kapitola 1

Bágl plný učebnic a kazet tahám po mokrých schodech, které vedou z domu rodičů. Vzduch voní magnóliemi. Jedu se učit do bytu k babičce, která mi ho nabídla a sama odjíždí na chatu. Je horko, semišové sako složím k učebnicím do kufru škodovky. Sednu za volant, otočím klíčkem, sešlápnu spojku, zařadím dvojku, auto se rozjede. Asi po padesáti metrech pouštím spojku, motor blafne.

Z autorádia hraje kazeta Nirvany, album Bleach.

Babička má telefon, což je skvělá věc: můžu zavolat Aleně a ona může volat mně. Naši telefon nemají, takže musím chodit do budky, a pokud volaný není doma, vracím se naštvane zpátky.

Telefon má i Pavel, nedávno jsme slavili jeho novou přípojku. Popíjeli jsme koktejl západ slunce – nápoj, který jsem jako desetileté dítě viděl v jednom slovenském hotelu. Říkal jsem si tenkrát, že si ho jednou dám. Do sklenice se nasype led, na něj griotka, pak džus a nahoru vodka. Skutečně romantický nápoj. Cestou domů jsem jako prastarý minesengr pěl pod Blančinými okny. Bylo to Krylovo Zpívání pro Miss Blanche.

*Zaklepu na branku s rezavou mříží,
pod okno zasadím slunečnice,
zavolám na Blanku, ať na mě shlíží
z balkónu s kapradím do ulice.*

*Pod listím smokvoňovým večer co večer ji vzývám,
s měsícem platinovým vyznání pro ni teď zpívám,
že až se setmí, polibkem setru veškeré slzy*